

Protokol

sepsaný dne 3.5.1946 s poručíkem výk. Aloisem Skřivánkem, zařaděným u štábu SNB- Zemské velitelství v Brně, na dožádání zemské ústředny státní bezpečnosti v Čechách čj. 51/1946 taj., ze dne 2.4.1946.

Vyslýchaný obeznámen s předmětem výslechu a vyzván k udání pravdy ve věci udává :

Por. výk. Rudolfa Gureckého znám od jara 1935, kdy byl mým velitelem stanice v Šumperku. Sloužil jsem pod jeho velením až do září 1938, kdy jsem byl přemístěn k býv. ČPO v Šumperku.

Po evakuaci v říjnu 1938 přišel jsem s ČPO do Boskovic a v září 1939 jsem byl přemístěn ke štábu ZČV v Brně. Por. Gurecký, tedy ještě vrchní strážmistr, byl přemístěn na stanici Bystřice n/Pernštýnem.

S por. výk. Gureckým jsem udržoval písemný styk a jemu v různých věcech byl nápomocen, pokud to bylo v mé moci. Por. Gurecký byl totiž v první době vlády Langhammerovy jako zemského velitele „tohoto neoblíben. Důvod toho však neznám.

V roce 1942 absolvoval Gurecký školu pro výcvik výk. důstojníků v Praze. Po návratu z Prahy mne prosil písemně i ústně, abych mu byl nápomocen k přemístění do Vsetína. Byl jsem tehdy zařaděn v osobním oddělení, kamž náleželo také přemísťování četníků, a tak se mi tehdy skutečně podařilo vrch. strážm. Gureckému k přemístění do Vsetína dopomoci. K tomuto přemístění došlo koncem roku 1942.

K tomu podotýkám: " V osobním oddělení jsem byl zařaděn s vrch. strážmistrem Václavem Dvořákem, kde jsme společně pomáhali- pokud jsme mohli- všem příslušníkům četnictva, kteří nekonvenovali býv. plk. Langhammerovi. Langhammer měl totiž přímo sadistickou radost, mohli-li četníkovi uškodit /: přemístěním, odvelením a pod.:/. A tak jsme se stali neoficiálními, tajnými ochránci takto pronásledovaných četníků.

U Langhammera byli jen takoví četníci oblíbeni, kteří dovedli pracovat pro něho jako Němce, příp. ho zásobovali a pod."

Ve Vsetíně začal Gurecký pracovat v podzemním osvobozeneckém hnutí, o čemž mi vyprávěl sám později, příležitostně jeho služebních cest do Brna.

Kolem konce roku 1944 a začátku roku 1945 byl por. Gurecký častěji nemocen /: jak jsem později zjistil, nemoc pouze předstíral, aby mohl intenzivněji pracovat v odboji a skrývat se před slídivými zraky Gestapa :/, a proto byl volán k lék. prohlídce u lék. býv. ZČV v Brně.

Na podkladě této lékařské prohlídky byla poručíku Gureckému povolena 4 týdenní domácí léčba, asi do prvních dnů měsíce dubna 1945.

V druhé polovině měsíce března 1945 obdržel jsem od por. Gureckého soukromý dopis, v němž mi sděloval, že jest předvolán na den 28.3. 1945, tedy před uplynutím lhůty, na kterou mu byla domácí léčba povolena, k lékaři ZČV za účelem zjištění jeho zdravotního stavu, a tázal se mne, není-li mi známo, proč tato lék. prohlídka byla nařízena.

Poněvadž povolání k lék. prohlídkám prováděla jiná kancelář, nebyl mi důvod předvolání znám. Pokoušel jsem se proto zjistiti důvod tohoto rozkazu. Bohužel, zjistil jsem jen holý rozkaz. Domníval jsem se proto, že v daném případě jde zase o jeden z výstřelků Langhammerových, které u něho byly na denním pořádku.

Přesto jsem však por. výk. Gureckému ihned odepsal, aby k lékaři do Brna nejezdil, nýbrž aby hlásil, že se již uvolil a nastoupil službu, čímž by se vydaný rozkaz o převolení k lékaři prohlídce stal bezpředmětný. Tento případ byl totiž námi v několika případech použit a osvědčil se.

Por. výk. Gurecký však přes tuto radu k lékařské prohlídce do Brna přijel.

Když přišel ke mně do kanceláře, tázal jsem se ho přímo, co hledá. Por. Gurecký mi tehdy odpověděl, že mu na tom nezáleží i když ho dají do pense, že válka se stejně již musí skončit a tak že nezáleží na tom, zda těch několik dní bude sloužiti či nikoliv.

Při tom mi vyprávěl o jeho odbojné činnosti. Byl v přímém styku s velitelem partyzánů na Valašsku, majorem RA Mursinym. Nabádal ho k opatrnosti, poněvadž měl asi 4 děti. Odpověděl mi, že vsetínští Gestapo mu sice nevěří, ale že proti němu dosud nic nepodnikli.

Por. Gurecký se tehdy u mne zdržel asi 15 - 20 minut, načež šel k lékaři ZČV.

Asi 5 minut po jeho odchodu ode mne, potkal jsem na chodbě šéfa Antonína Víta z pobočnické kanceláře tehdejšího ZČV, který mi sdělil, že por. výk. Gureckého odvedlo Gestapo. Byl jsem nad touto zprávou rozrušen a to již také z toho důvodu, zda por. Gurecký nemá u sebe můj dopis, v němž jsem mu radil, aby se hlásil zdráv a do Brna nejezdil. Dal jsem proto svoje soukromé věci ihned do pořádku pro tento případ, ale Gestapo v tomto směru nic nepodnikalo. Patrně por. Gurecký můj dopis u sebe neměl.

Zprávu o zatčení por. Gureckého jsem ihned sdělil vrch. strážníkovi Dvořákovi. Pak jsem šel zjišťovat, jak k jeho zatčení došlo.

Na můj důvěrný dotaz u štrážm. Klementa Houdka, který byl tehdy jako kancelářský pomocník u lékaře ZČV, mi tento sdělil, že jakmile por. Gurecký přišel k lékaři do kanceláře, telefonoval Langhammerovi, zda por. Gurecký jest již přítomen. Když obdržel kladnou odpověď, šli na to ihned příslušníci Gestapa a por. Gureckého zatkli.

Z toho jsem usoudil, že býv. plk. Langhammer, po předchozí domluvě s Gestapem, por. výk. Rudolfa Gureckého vylákal pod záminkou lékařské prohlídky do Brna k ZČV, kde ho dal Gestapu, které u lékaře čekalo v kanceláři, k dispozici. Když pak obdržel od lékaře ZČV svůj dotaz o přítomnosti por. Gureckého kladnou odpověď, toto sdělil přítomným gestapákům, kteří pak ihned šli por. Gureckého k lékaři ZČV zatknouti.

Tento případ jest znám také vrch. strážm. Václavu Dvořákovi v štábu ZV SNB v Brně, poněvadž jsem ho tehdy jednak informoval a jednak byl přítomen, když por. Gurecký mne dne 28.3.1945 v kanceláři navštívil.

Od té doby jsem por. výk. Gureckého více nespatriil.

Po osvobození Brna mne navštívila manželka por. Gureckého, paní Gurecká, a prosila mne, abych jí byl nápomocen při pátrání po jejím manželu. Dotazoval jsem se proto na osud por. Gureckého mezi jiným také u Červeného kříže v Brně, kde mi bylo sděleno nějakým způsobem, že por. Gurecký byl patrně v transportu českých politických vězňů odvezen dne 6.4.1945 z Kaunicových kolejí v Brně do Mauthausenu, kde všichni byli nahnáni přímo do plynových komor, a že z celého transportu se zachránil pouze jeden Vídeňák.

Tento výsledek jsem však Hermině Gurecké již neděloval, poněvadž v téže době zaslal její otec Hubert Šmitke na Červený kříž do Brna fotografii por. výk. Gureckého k účelu zjištění jeho osudu. O výsledku byl Šmitke zpraven přímo Červeným křížem.

Více nemám k případu co podotknouti.

Po přečtení dobře.

por. 7. L. Slovák Krumauz

Vyslýcháný

Skončeno a podepsáno.

plk. jist. Gabriel Sedláček

Vyslýchající

plk. jist. František Jíleš

Zapisovatel